

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Imperator Valens Constantinopolim reuersus, cu[m] populi
co[n]uitijs propter Gotthos laceßitus esset, de ciuitate contra Barbaros
proficiscitur, conflige[n]sq[ue] cu[m] illis Adrianopoli, quae ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRAT. HISTOR.

*Quòd Valente Antiochia digresso, qui in oriente de-
gebāt orthodoxi, & præcipue Alexādriæ animis
recreati, Lucio reiecto, Petro qui Damasi episcopi
Romani literis communitus erat, rursus ecclesias
reddiderunt. CAP. XXX.*

PER idem tempus, simul atque Valens Imperator Anti-
ochia decesserat, omnes qui vbiq̄ue persecutionis tem-
pestate iactabantur, & Alexandria potissimum, magno
pere recreati fuerunt: propterea quòd Petrus Roma cum li-
teris Damasi Episcopi Romani eo reuersus erat, quæ quidē
& Mosis fidem confirmabant, & Petri creationem. Popu-
lus igitur illis confisus, expellit Lucium, Petrum autem in
eius locum introducit. Lucius itaque sine mora Constanti-
nopolim trajicit. Petrus ad exiguum tempus vitam protra-
hens, moritur: successorem fratrem suum Thimotheum
relinquit.

*Quòd Imperator Valens Constantinopolim reuersus,
cū populi cōiitijs propter Gothos lacesitus esset,
de ciuitate contra Barbaros proficiscitur, consli-
gēsq̄, cū illis Adrianopoli, quæ est vrbs Macedo-
niæ interfectus est, expletis ætatis suæ annis quin-
quaginta, regni sedecim.*

CAP. XXXI.

IMperator Valens ad sextum suum consulatum, Valenti-
niani autem secundum, 3. Calend. Iunij aduētans Con-
stantinopolim, populum in magno mœrere constitutum
offendit. Nam barbari, qui Thraciam iam populati fuerant,
suburbia etiam Constantinopolis vastare propterea aggressi
sunt, quòd nullę essent tum copiæ, quæ illorum impetum
propulsarent. At cum Barbari mœnibus appropinquare cœ-
perunt, ciuitas eum casum ægrè, & grauiter ferre, contra
Imperatorē obstrepere, quòd hostes in eorū fines introdu-
xerat, & iam illis nolebat quàm primū resistere, sed bellum
cōtra Barbaros ducere. Itaq; cum equestria agebantur cer-
tamina, omnes vno consensu contra Imperatorem, qui eas
rēs negligebat, vociferati sunt: contenteq; clamarunt: da ar-
ma, &

ma, & nos ipsi hoc bellum geremus. Dum ista vociferantur, Imperator iracundiæ flamma incendi, tertioq; Idus Iunij ex vrbe egredi cœpit: interminatus se, si rediret incolumis, supplicium de Constantinopolitanis sumpturum, cum pro contummelijs quibus tum eum vexassent, tum pro illis rebus, quas iam antea sub tyranno Procopio contra imperiũ admisissent. Ac cum dixisset se urbem vastaturum penitus & ita solo æquaturum, vt aratro profcinderetur, contra Barbaros ire maturat: illos longe ex ciuitate repellit: persequitur ad Adrianopolim vsque urbem Thraciæ, in confinijs Macedoniæ sitam. Ibiq; cum illis configens, moritur, 3. Idus Augusti, ijsdem Coss. quos supra diximus: quarto anno ducentesiinæ octuagesimæ nonæ Olympiadis. Atque nonnulli aiunt illum, cum in pagum quendam incurfione Barbarorum incensum confugeret, igne ambustum interiisse: alij autem dicunt eum Imperatoris habitu mutato, in medium agmen peditum irruisse: deinde cum equites se nõ commisso prælio dedidissent, pedites omnes fusos acervatim occidisse, illumque habitu Imperatorio, qui quisnam esset indicare potuisset, deposito, inter eos iacuisse incognitum. Abiit è vita, cum annos quinquaginta vixisset, regnassetq; cum fratre annos tredecim. Post fratris autem mortem, tres. Liber verò spatium sedecim annorum continet.

SOCRAE

Finis quartilibri.